

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 774/2020
12.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Предраг Стефановић, адвокат из ..., против туженог малолетног ББ из ..., чији је законски заступник мајка ВВ из ..., коју заступа пуномоћник Тамара Антић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 103/19 од 14.10.2019.године, у седници већа одржаној дана 12.02.2020.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 103/19 од 14.10.2019.године, у одбијајућем делу става другог изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П2 801/2017 од 06.09.2018.године, ставом првим изреке, обавезан је тужилац да на име доприноса за издржавање свог малолетног сина ББ, месечно плаћа по 15% од својих примања, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, до 5. у месецу за текући месец, почев од дана правноснажности пресуде па убудуће док за то постоје законски услови, на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом другим изреке, одређено је да се овим мења пресуда Основног суда у Нишу П2 647/2013 од 29.05.2013.године, која је исправљена решењем тог суда П2 647/13 од 30.09.2013.године, у ставу трећем изреке, док у осталом делу пресуда остаје неизмењена. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Апелациони суд у Нишу је, након одржане расправе, пресудом Гж2 103/19 од 14.10.2019.године, укинуо пресуду Основног суда у Нишу П2 801/2017 од 06.09.2018.године и пресудио. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужилац обавезан да на име доприноса за издржавање туженог, као малолетног сина, месечно плаћа по 18% од својих примања, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, до 5. у месецу за текући месец, почев од правноснажности пресуде па убудуће док за то постоје законски услови, на начин ближе описан у том делу изреке, док је тужбени захтев за измену доприноса за издржавање туженог преко досуђених 18% до тражених 15%, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одређено је да се овим мења пресуда Основног суда у Нишу П2

647/2013 од 29.05.2013.године, исправљена решењем П2 647/13 од 30.09.2013.године, у ставу трећем и четвртом изреке, док у осталом делу пресуда остаје неизмењена. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Законски заступник туженог је поднела одговор на ревизију и предложила да се ревизија, као неоснована, одбије.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 403. став 2. тачка 3. у вези члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Нишу П2 647/2013 од 29.05.2013.године, која је исправљена решењем П2 647/13 од 30.09.2013.године, на основу споразума супружника, разведен је брак између тужиоца и ВВ из ..., а њихово малолетно дете ББ, поверен је мајци на чување и васпитање. Том пресудом, тужилац је обавезан да доприноси издржавању малолетног детета, које је тада било на узрасту од 8 година, тако што ће месечно плаћати по 20% од својих примања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање и учествовати са $\frac{1}{2}$ у трошковима куповине обавезних књига и школског прибора за основну и средњу школу и трошковима школских екскурзија и летовања детета. Након тога, тужилац је засновао нову брачну заједницу у којој је добио још двоје малолетне деце, рођене ...2014.године и ...2015.године. Тужилац је запослен у Привредном друштву ГГ у ..., у међувремену је напредовао у каријери, тако да сада има већу зараду, која за период од јула 2018.године до септембра 2019.године, просечно износи 286.850,00 динара. Плаћа годишње порез на плату од око 52.000,00 динара. Тужилац са породицом живи у ..., плаћа закупнину за изнајмљени стан 190 евра месечно и трошкове потрошње електричне енергије, у летњем периоду 4.000,00 - 5.000,00 динара а у зимском 12.000,00 - 15.000,00 динара. По основу рата за више подигнутих готовинских кредита месечно плаћа око 99.000,00 динара. Супруга тужиоца није запослена и нема никаквих примања. Малолетна деца тужиоца из новог брака похађају вртиће за које плаћа 5.000,00 динара за једно и 5.590,00 динара за друго дете. Тужени сада има 14 година и ученик је осмог разреда основне школе. Одличан је ђак, доброг је здравља, тренира кошарку и живи са мајком у кући њених родитеља. За чланарину за тренинге кошарке потребно му је месечно 3.000,00 динара, за часове енглеског језика 600,00 динара по часу, шест пута месечно, за часове математике 1.000,00 динара по часу, два пута недељно. Због убрзаног раста често му је потребна нова одећа и обућа. За храну туженог потребно је 20.000,00 динара месечно, за мобилни телефон 2.400,00 динара, за интернет 4.000,00 динара, за изласке недељно 1.000,00 до 2.000,00 динара. Књиге за последњу школску годину плаћене су 9.000,00 динара а остали школски прибор 3.000,00 динара. Мајка туженог вози на тренинге сопственим аутомобилом те трошкови бензина износе 4.000,00 динара месечно, а трошкови набавке огревног дрвета на годишњем нивоу у износу од 70.000,00 динара. Укупне потребе туженог

месечно износе 60.000,00 динара. Мајка туженог ради у фирми „ДД“ као ..., са месечном зарадом око 26.000,00 динара. Живи са родитељима који су пензионери, мајка, са инвалидском пензијом око 13.000,00 динара и отац, са пензијом око 15.000,00-16.000,00 динара месечно.

Код овако утврђеног чињеничног стања, по оцени овог суда, правилно је другостепени суд применио материјално право када је одбио тужбени захтев за измену доприноса тужиоца у издржавању туженог смањењем његове обавезе преко досуђених 18% до тражених 15% од зараде.

Одредбом члана 160. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/05, 72/11 и 6/15) је прописано, да, издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1), да, потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2) и да, могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Одредбом члана 164. овог Закона, прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. Према одредби чл. 162.ст.3 истог Закона, ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

Имајући у виду најбољи интерес малолетног детета и његове потребе као повериоца издржавања, с обзиром на календарски узраст и друге утврђене околности од значаја за одређивање издржавања, могућности тужиоца, као дужника издржавања, које су и поред обавезе издржавања још двоје малолетне деце и незапослене супруге, као и других утврђених околности од значаја за издржавање, сада веће, с обзиром на висину зараде коју остварује и стандард који ужива, то је по оцени овог суда правилна одлука о утврђеној висини издржавања туженог.

Нису основани ревизијски наводи да су потребе туженог произвољно и паушално утврђене, само на основу исказа мајке детета, будући да су све релевантне чињенице у погледу потреба детета утврђене правилном оценом свих изведених доказа, исказа мајке, као законског заступника и родитеља који је најбоље упознат са свакодневним потребама детета и потребним издацима с тим у вези, јер дете живи са њом, али и на основу изведених писмених доказа, уплатница, потврда и рачуна о плаћеним трошковима којима се ти наводи потврђују. Осим тога, у укупну висину утврђених месечних потреба туженог ушли су и трошкови куповине књига и школског прибора, као и екскурзија и летовања, због чега је другостепеном пресудом измењена претходна пресуда и у делу у коме је то, поред фиксне обавезе плаћања издржавања везане за зараду, била посебна обавеза тужиоца.

Указивање тужиоца на статистичке податке о просечној потрошњи домаћинства у земљи није од утицаја на другачију одлуку овог суда, јер се о висини издржавања одлучује на основу утврђених чињеница и околности у сваком конкретном случају, применом прописаних критеријума за издржавање, руководећи се најбољим интересом детета и принципом да стандард малолетног детета треба да прати стандард родитеља

дужника издржавања, о чему је другостепени суд водио рачуна код доношења побијане одлуке.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**